

PER LA VICTÒRIA DE LA VAGA DELS CONDUCTORS I CONDUCTORES D'AUTOBUSOS DE BARCELONA

Amb tots els mitjans informatius al seu servei, l'alcalde Hereu ataca la lluita dels conductors de TMB acusant-la d'irracional, injusta, unilateral, etc.

¿Hi ha alguna cosa més irracional que un Ajuntament governat per socialistes es negui a aplicar, a lo que està obligat, un decret sobre seguretat i descans del transport aprovat pel govern del seu propi partit fa ja mig any?

¿No és injust que el mateix partit PSC-PSOE utilitzi la Generalitat per atemptar contra el just dret de vaga dels treballadors dictant uns serveis mínims clarament abusius de la meitat de la plantilla?

¿O que el "socialisme" esperoni la ciutadania contra els treballadors, al millor estil PP, i es negui a reconèixer la seva responsabilitat en la creació i prolongació del conflicte?

¿No és el sùmmum de l'absurd que Zapatero aquests mateixos dies prometi subvencions i creació de llocs de treball i el seu petit deixeble es negui a ampliar la plantilla de conductors d'autobusos?

¿O que TMB es vanaglorií de la seva voluntat d'estalvi i editi una costosa publicitat desinformativa dient que també volen els 2 dies, cosa que abans negaven al·legant que ja es gaudien?

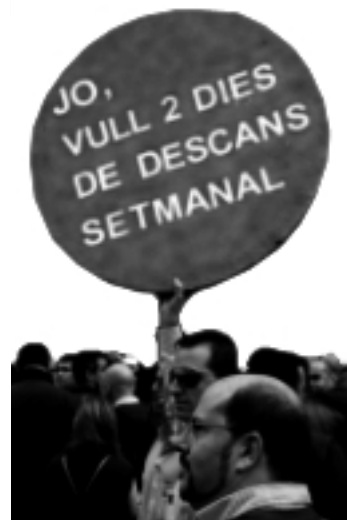
Podríem seguir citant despropòsits, com per exemple l'assetjament i provocacions d'una policia dirigida pels ecosocialistas d'ICV... però millor dediquem-nos a buscar la lògica de tot això.

La intransigència de TMB i Hereu, la seva negativa a cedir al que anomena "imposició de la CGT i ACTUB", es deu al fet que pretén demostrar, ara que venen les eleccions, que continua sent el millor defensor dels interessos dels empresaris, en aquest cas concret que no hagin de pagar les despeses de salut obligatoris. Aquest bloqueig inevitablement ha polititzat la lluita, en la qual no caben solucions intermèdies: TMB, recolzada per tot el Tripartit i les burocràcies de CCOO i UGT, busca la derrota total de la vaga.

No serà rebaixant les nostres peticions que s'aconseguirà negociar, ja que TMB actualment només busca un acord que burli la reivindicació dels treballadors, que és molt clara i lògica: **dos dies setmanals consecutius de descans**. A més ara hem de posar en primer lloc les conseqüències dels seus atacs: **l'anul·lació de totes les sancions**, que arriben fins a mig any de privació de sou, i **el sobreseïment de les causes** empreses contra els companys, víctimes de la repressió i els muntatges policíacs.

Si volem millorar les nostres condicions de vida, haurem de guanyar-les continuant amb la nostra lluita radicalitzant-la de tal forma que siguin ells els que ens cridin a negociar. Hem d'**impedir que els serveis mínims funcionin**, doncs redueixen els efectes de la nostra vaga, i no solament esperar el resultat de la seva denúncia. Per a això és clau reforçar els piquets ampliant la seva participació, avançant encara més en organitzar la solidaritat de tots els sectors que vénen donant suport aquesta lluita. És necessari dirigir el malestar ciutadà contra l'ajuntament com a responsable de la situació. Exigir la **dimissió de Hereu** per prepotent i incompetent, per enemic dels treballadors i els ciutadans. Hem d'**exigir als sindicats** que no s'amaguin i es posin a treballar per a estendre la lluita en tots els sectors, començant pel de transport. També cal emplaçar-los a sostenir econòmicament la vaga. La victòria o la derrota d'aquesta lluita afectarà a tota la classe obrera. Encarant els reptes en els que ens trobem, decidint entre tots en les assemblees els passos a fer, com hem fet fins ara,

Barcelona, 5 de març de 2008

clase
contra
clase

clasecontraclase@hotmail.com
www.ccc-ft.org